

Z I T T I N G A N T W E R P E N

1 6 A P R I L 1 9 6 3

Goeden avond vrienden,

Allereerst wil ik U verzoeken op hetgeen gezegd wordt zelf uw conclusies te trekken. Er zijn er altijd velen onder U die een volledige leiding zouden wensen, d.w.z. geboden en regels, gedragslijnen. Maar deze kunnen moeilijk gegeven worden omdat elke mens een eigen achtergrond heeft. Een eigen karma a.h.w. omdat elke mens dus enigzins anders is, leeft, denkt, voelt en het voor de ene mens gemakkelijk is een bepaalde regel te aanvaarden en voor een ander niet, wordt altijd weer de mogelijkheid voor U open gelaten om zelf een beslissing te nemen, om zelf de praktische gevolgtrekkingen te maken die noodzakelijk zijn. Wanneer wij dus zeggen we zijn niet alwetend en onfeilbaar dan wijzen we U allereerst op het feit dat wij niet, maar U de waarheid dient te zoeken. Wat wij zeggen is de waarheid zover en zo goed als wij die kennen. In de tweede plaats wordt er dus de nadruk gelegd op het feit dat Uzelf uw weg moet vinden. Kunt U die weg niet vinden dan kunt U die weg vragen, maar niemand heeft het recht (ook wij niet) om U een reeks van wetten en voorschriften te geven die niet passen bij uw wezen, of die niet passen bij uw persoonlijkheid. Ik hoop dat U daarmee zult willen rekenen.

Ik zou nu graag spreken over de ogenblikkelijke inwerkingen die nu op aarde bestaan.

Wij hebben U meermalen gezegd dat de Lichtende Krachten de aarde benaderen. Die krachten zijn ondertussen enkele malen met steeds grotere hevigheid in contact gekomen met de menselijke gedachtenwereld. Het resultaat hiervan is voor zeer velen ergens een zoeken en een gevoel van onbehagen, een breken van de normale bezigheden, of de normale loop der dingen. Het betekent verzet, prikkelbaarheid, ziekte. Het betekent ook ongewone successen, onverdiend gunstigen van het lot.

Hierbij is één ding boven alles belangrijk. Of U gelooft aan die krachten of niet, is eigenlijk niet eens zo voornaam. Maar dat uw wereld en ook uw persoonlijke wereld op het ogenblik heel vaak onverwachte wendingen vertoont dat zult U met me eens zijn. Om aan deze onverwachte invloeden deze onverwachte gebeurtenissen, deze reeksen van eigenaardige verwarrende tegenslagen of meevallers de juiste inhoud te geven, is het belangrijk dat de mens leert om harmonisch te zijn. Maar harmonisch zijn is zo een heerlijk vaag begrip. Wanneer we spreken over harmonisch zijn dan kunt U denken aan harmonie

aan een samenspel op koperen instrumenten, en U kunt denken aan de gezelligheid onderling. U kunt misschien nog iets verder gaan. U kunt denken aan een harmonie met God. Maar het begrip harmonie, in zijn veelomvattendheid, stelt heus geen beperkte eisen, het is nu niet direkt een woord dat je kunt uitleggen als iets wat dan wel met een beetje goede wil alleen tot stand komt.

Harmonie, dat is een versmelting van bv. tonen of kleuren. Dat wil niet zeggen dat ze hun eigen wezen verliezen, hun eigen kwaliteiten, maar het wil alleen zeggen dat ze tesamen met anderen een zo goed en zo groot mogelijk resultaat tot standbrengen. Dit resultaat is zeer sterk afhankelijk in de eerste plaats van de persoonlijke levenshouding van de mens. Nu kan harmonie onder praktisch alle omstandigheden en vanuit elke levenshouding bereikt worden mits men uitgaat van de gedachte dat elke mens zijn eigen waarde en zijn eigen recht heeft.

Men moet dus beginnen met eenieder vrij te laten. Die kwestie van vrijheid blijft niet alleen maar beperkt tot komen en gaan bv., maar houdt ook in de vrijheid van Godsdienstige overtuiging, van politiek inzicht, van zuiver persoonlijk leven op allerhand terrein. Elke mens is vrij om te leven zoals hij dit goed acht. Daar waar ons leven wordt aangetast zullen wij heel vaak de noodzaak ervaren om een grens te trekken. Wij behoeven dus niet met die ander mee te werken wanneer hij ons direkt schaadt. Wij mogen zelfs ingrijpen wanneer hij anderen direkt schaadt. Maar wij mogen hem nooit het recht ontzeggen om vanuit zijn standpunt te proberen die ander te schaden. Dat is een tamelijk vergaande konklusie.

Elke mens is vrij. De tweede vloeit uit de eerste voort. Wij zijn persoonlijk altijd geneigd om te eisen van de wereld. Wij eisen van onze wereld (of het nu een sfeer is of een stofwereld) o.m. erkenning. Wij eisen van die wereld bepaalde diensten. Op het ogenblik dat ik aan mijn wereld eisen stel zal ik echter heel vaak eisen stellen die voor anderen niet tot het aanvaardbare of mogelijke behoren. Daardoor wordt disharmonie bevorderd.

Daarom is de tweede regel. Gij zult aan anderen geen eisen stellen, doch gij zult hen al datgene bieden wat in U goed is, wat voor U goed is, en vrijlatende te aanvaarden of te verwerpen naar eigen inzicht.

Derde regel zegt; dat wij altijd de harmonie in de eerste plaats moeten zoeken in onze eigen groep. Dit is misschien voor velen van U als vanzelfsprekend maar de harmonie op zichzelf moet de hele wereld ovatten. Wij hebben echter te maken met een betrekkelijk kleine groep van mensen, van instanties ev. die dus in het bijzonder op ons wezen inwerken, waar wij direkt mee in contact zijn.

2.

Het belangrijkste is steeds dat men de voornoemde regels vooral in de praktijk brengt in zijn naaste omgeving. Dat men zichzelf bevrijdt van vooroordeel. Dat men zichzelf de mogelijkheid schept om met die anderen samen te werken waarbij men zijn eigen werk als een dienende functie dient te beschouwen. Dus:

Dien uw naaste, dien vooral uw omgeving zonder ooit daarbij enige dwang aan uw diensten te verbinden.

Dan zijn er wanneer ge zo leeft, reeds veel problemen opgelost. Maar blijven nog enkel die juist omdat wij in die wereld de gewoonte hebben eisen te stellen, het ons kunnen beletten met anderen samen te gaan met anderen samen te werken. Er kan geen werkelijk verschil bestaan op grond van bezit of stand, dat zult U met me eens zijn. Iets wat uit God geboren is kan niet meer of minder worden omdat het een bankrekening heeft of een academische graad. Maar wanneer ik zelf bezit heb dan hang ik aan dit bezit, zelfs wanneer ik het beschouw als een middel om goed te doen.

Ik mag mij aan geen enkel bezit binden! Dat is een van de moeilijkste regels. Bindt U niet aan bezittingen. Bindt U niet aan uw eigen voorrechten, krachtens inzicht, kennis, gaven, capaciteiten enz. Deze regels zijn betrekkelijk eenvoudig en daarom duidelijk genoeg.

Maar nu hebben we nog steeds niet die werkelijke harmonie gevonden die noodzakelijk is. Want die harmonie die kunnen we niet bereiken tenzij we ook met onszelf tot overeenstemming zijn gekomen. En deze overeenstemming met onszelf kunnen we alleen bereiken wanneer we afstand doen van allerhand begrippen die ons leven beheersen.

En nu zeg ik niet, zoals sommigen van U verwachten, begrippen van goed en kwaad want die zult U voor Uzelf moeten blijven hanteren omdat zij voor U een middel zijn om in het leven uw eigen koers, uw eigen doel te bepalen. Maar U moet wel afstand doen van al die dingen die in de eerste plaats een oordeel betekenen over anderen. In de tweede plaats van al datgene wat voor U dus bezit of redelijk weten zelfs betekent. Deze dingen zijn middelen die U gebruikt maar zijn niet essentieel voor uw bestaan. U erkent geen enkel verschil geen enkel onderscheid tussen mens en mens dus, en dan komt de mogelijkheid om die harmonie werkelijk te vinden. Want gij stelt aan niemand eisen. Gij geeft al wat gij zijt, al wat gij kunt aan die wereld zo goed gij kunt. Gij dient die wereld zonder U ooit op uw dienen voor te laten staan. En daarmee hebt gij uw eigen verbinding gevonden met de groep waarin U leeft. Binnen die groep zult U gelijktijdig moeten proberen een stabiliserend element te zijn wanneer het gaat tegen andere groepen. Het zal voor U misschien gemakkelijker zijn wanneer ik een vb. geef.

4.

U wilt graag een gelijkberechtiging van vlaamse en waalse taal. Dat is uw volste recht. Maar op het ogenblik dat uw groep overgaat tot haatdragende akties of maatregelen dan zult U moeten proberen die te remmen en U zult er nooit aan mee mogen werken. Wanneer anderen zich opwinden over iets, dan moet U begrijpen dat het op zich niet zo belangrijk is al lijkt het dat misschien wel. En dat het dus belangrijk is om hier de direkte woede, de haat de emotionaliteit binnen de perken te houden. Wij moeten begrijpen dat de tijd en de kracht van de tijd aandringt op harmonie en harmonie betekent samengaan, samenwerken.

Altijd weer. Wanneer U zich afvraagt "wat moet ik doen" dan zult U zich moeten afvragen "wat wil ik doen", "is dit harmonisch", en wanneer het harmonisch kan zijn met anderen, in hoeverre is het voor die anderen aanvaardbaar. Aarzel nooit om de proef op de som te nemen, ga af op wat je innerlijk als juist erkent. Hoe groter uw innerlijke harmonie, hoe groter uiterlijk uw harmonie, hoe groter wat U noemt uw welvaart of uw geluk. Dat is niet uit te drukken in geld of in werk. Het is alleen uit te drukken in een vervullen van iets wat je toch ergens kunt voelen als een taak.

Wanneer U verder in deze tijd gekonfronteerd wordt met gewetensvragen (en dat kan heel vaak gebeuren) dan moet U zich wel realiseren dat niets wat op het ogenblik is, zo blijft. De Kerk verandert voor een groot gedeelte haar instelling en haar werken. De staatsvorm die op het ogenblik bestaat ondergaat (en dat in betrekkelijk korte tijd) sterke hervormingen en veranderingen. De economische verhoudingen die nu op het ogenblik nog bestaan zijn over enkele jaren geheel anders. Dan kunt U zich misschien niet eens meer voorstellen dat het zo is als nu op dit ogenblik natuurlijk lijkt. Realiseer U dus dat alle dingen zich wijzigen/ Dit is belangrijk. Wanneer U beseft dat alles verandert, dat alles zich wijzigt dan zult U ook in staat zijn om reeds nu veranderingen te verwerken die bij anderen een groot verzet, een grote innerlijke strijd kunnen veroorzaken. En wanneer U zelf misschien innerlijk andere zienswijzen gaat huldigen, andere krachten in U zelf erkent dan tot nog toe, dan is het heel eenvoudig om te zeggen; "Misschien ben ik hier iets vóór op die wereld, maar laat ik werken met wat ik nu heb. Laat ik nu afgaan op datgene wat in mij waar en werkelijk leeft en dat ik mij niet late tegenhouden door allerhand opvattingen die misschien over 10 of 5 jaar niet eens meer bestaan.

U zult verder ontdekken dat de gehele wereld over die verschillende spanningen een oordeel schijnt te hebben. Het is niet zonder meer een toeval dat, op het ogenblik, schijnbaar dode vulkanen uitbarsten in verschillende gebieden. Dat vulkanen die lange tijd niet aktief waren, weer aktief worden. De gehele aardkorst toont op het ogenblik een

abnormale aktiviteit die ver ligt boven het gemiddelde van de laatste 100 j. En dit betekent dat er in die aarde iets aan de gang is. Die aarde reageert op die kracht en reageert op de mens. Wanneer de mens een synthese kan vinden van zijn eigen wezen en de kracht die hem benadert dan zal de aarde daarop antwoorden door die mens te belonen, a.h.w. die mens te dragen in vreugde. Wanneer de mens disharmonisch is, wanneer de mens die krachten bestrijdt en verwerpt dan zal de aarde daarop alleen kunnen reageren door, op haar beurt, alles te verwerpen zelfs de mens.

Dat is geen sprookje. De feiten zullen hier steeds meer voor zichzelf gaan spreken, daar ben ik van overtuigd. En wanneer U te maken krijgt met die grote geestelijke kracht en U probeert ze te ontgaan dan zult U de waarheid ontdekken van het woord: "die niet voor mij is, is tegen mij". Want het Licht zelf kun je niet ontwijken, je kunt alleen het Licht aanvaarden of vluchten naar het duister, schemerland is er niet, althans niet voor de mens.

Het zal U dus duidelijk zijn dat U werkelijk voor Uzelf een oordeel moet vellen. U moet nu eindelijk eens een keer een besluit nemen. Wat voor een besluit het is ligt aan Uzelf. Het is uw eigen wezen en uw eigen kracht. Maar U kunt niet blijven hinken op 2 gedachten. U kunt niet blijven vasthouden aan het oude en in uw gedachten het nieuwe huldigen, of een gedacht aan het oude aanhangen en naar buiten toe modern doen. Weet dus wat uw innerlijk U zegt. Weet wat voor U de uitdrukking is van harmonie. Weet wat voor U de beste de grootste dienstbaarheid is ten opzichte van de maatschappij, vooral voor de groep waarin U leeft.

Ik wil erop wijzen dat het aanzien van alles op aarde op het ogenblik bedriegelijk is. Wanneer U zich bezighoudt met wereldpolitiek zult U ontdekken dat er dingen worden gezegd die precies anders uitvallen en die misschien precies anders waren bedoeld dan U nu verneemt. Let eens op hoe vaak U misleid wordt, niet omdat men U bedriegen wil, maar doodgewoon omdat men U niet durft te vertrouwen met de waarheid. Let eens op, wat vandaag nog onmogelijk was en tegen elke wet en elke redelijkheid in, morgen normaal wordt verklaard als altijd reeds in de bedoeling liggend van staat, van kerk van organisatie.

En kijk eens naar de mensen rond U. Die mensen willen slaken, die mensen die meer willen hebben, die altijd maar meer eisen, die zelf niet meer weten waarom ze eisen, die uiteindelijk alleen maar eisen om te eisen.

En vraag U eens af wat hen drijft. En wanneer U het ziet, wanneer U het kunt begrijpen dan ziet U dus die achtergrond, het is een grote onzekerheid. Een onzekerheid

die ook velen van U hier aanwezig ongetwijfeld ergens in U draagt. Niemand weet hoe, wat, waarheen. Een kenteken van deze tijd. De verwarring van deze dagen gaat binnenkort voorbij.

De grote Krachten die deze aarde benaderen die deze aarde beroeren zijn niet alleen maar rauwe energie, levensenergie, ze zijn meer. Ze zijn a.h.w. Goddelijke Levensadem die echter ook in zich draagt en die tot de mensheid wordt gebracht, op een voor de mens aanvaardbare wijze, door velen van de grootste geestelijke Krachten en Meesters of Profeten die ooit op aarde geleefd hebben.

Het is dus niet alleen maar een toevalligheid of een spel wanneer hier op het ogenblik zoveel verandert. Er spreken krachten die ver gaan boven alles wat tot nog toe op aarde aanwezig was en die zelfs de Witte Broeders hebben overgenomen. Niet om deze te onderdrukken of te vernietigen, maar om dat wat op het ogenblik gebeurt, belangrijker is dan alles op aarde. Die Krachten grijpen niet uit alleen bij U en voor U, al zullen ze ook tot U ongetwijfeld een boodschap zenden. Ze zullen werken in elke kerk en in elke genootschap in elke gemeenschap waar er maar een mogelijkheid is om die mens te brengen tot een harmonisch begrip. En waar dit niet kan, waar de mens hetzij in eigen waan, hetzij in verkeerde opvattingen, misschien zelfs door de misleiding niet die harmonie aanvaardt, niet vindt, dan zult U ontdekken dat niet alleen de natuur maar ook de mensen zelf met geweld het oude schijnen te vernietigen, zelfs terwijl ze vechten om het te handhaven. Zie rond U en erken dat reeds in dit jaar, daarnaast ook in de komende jaren, die verschijnselen steeds toenemen. Vraag U dan af of dit aanvaardbaar is. Of ge hier een andere weg ziet dan die van de aanvaarding van het nieuwe, van het Licht van de Kracht, van de werkelijkheid en deze omzet in en vanuit Uzelve in het goede een lichtende een harmonie bevorderende levenshouding, een werken met deze Kracht op een nieuwe wijze.

Vraag: U hebt de nadruk gelegd op het zelfstandig staan ten opzichte van de harmonie en ook van de groepen. Nu bezit elke groep in zichzelf de neiging om haar vraagstukken op te lossen zodanig dat ze uit zichzelf in harmonie komt met die groepen, of bestaat een "supergroep" of inwijding die deze allen zou omvatten?

Antwoord: De nadruk moet liggen op de persoonlijke harmonie, de persoonlijke verantwoordelijkheid, persoonlijk leven omdat alleen vanuit het bewuste individu uiteindelijk de bewuste mensheid geboren kan worden. Dit kan nooit van boven af worden opgelegd. Wanneer wij spreken over de noodzaak allereerst harmonie in de groep in eigen omgeving dus tot stand te brengen, zo is het duidelijk dat een mens die in zich naar harmonie streeft en gelijktijdig ook disharmonie veroorzaakt daarmee zijn eigen doel frustreert. Dus de groep moet harmonisch worden

I.

door de samenwerking van de delen van die groep en degenen die het eerst zich daarvan bewust is, zal dus in feite een zware taak te vervullen hebben, maar zal toch moeten trachten om die harmonie op de juiste wijze te stimuleren, tot stand te brengen. De groepen zelf zijn uit de aard der zaak weer deel van bv. rassengroepen. En rassengroepen zijn weer deel van de mensheid.

De gedachte aan een afzonderlijke inwijding is een wensdroom die gedurende vele jaren heeft bestaan. Maar vrienden een inwijding die U afzondert van anderen, U afscheidt van anderen kan nooit een ware inwijding zijn. Want de ware inwijding omvat de kosmos, zo zal dus elke inwijding die ontstaat hetzij binnen de groep, binnen de eenling, of binnen het geheel, een weerkaatsing moeten zijn van een kosmische harmonie, van de werkelijke krachten van leven en licht.

En op die basis kunnen we stellen dat de groepsinwijdingen die in het verleden van zeer groot belang waren, steeds meer in betekenis afnemen want de groepen hebben de neiging om hun eigen geheim te vinden. Maar een eigen groepsgeheim is geen geheim dat voor alle leden van de groep gelijkwaardig is. Het is verder niet altijd een geheim dat het geheel van de mensheid kan omvatten, het is dus in feite een zich storen isoleren van anderen. Dat is in deze tijd althans niet goed mogelijk, dat leidt niet tot goede resultaten. De inwijding moet dan ook worden gezien als een zuiver persoonlijke bereiking die niet aan de hand van kennis in de eerste plaats maar vooral aan de hand van praktisch streven tot stand komt. Dat deze inwijding soms voert tot zeer groot begrip, wijsheid tot wat U zou noemen occulte krachten en gaven, dat is begrijpelijk en zeker niet onmogelijk. Maar zelfs dan hebben deze nimmer een persoonlijke betekenis omdat zij als dienende factoren dienste van het geheel moeten komen, en daarbij niet het persoonlijk voorrecht zijn, de persoonlijke gave, maar slechts een verplichting meer tegenover de mensheid.

2e. D E E L .

Wanneer ik op deze avond iets van uw kostbare tijd vraag, zo doe ik dit omdat hetgeen wij te zeggen hebben volgens ons zo belangrijk is.

Er is een tijd geweest dat men heeft gezegd "dit is de Meester" of "dat is God". Maar in deze dagen zijn Meesters en is God ver verwijderd van alle mensen, omdat de mensen niet meer leven in de Kracht en in het Wezen van God, en omdat zij niet beseffen waar Meester en Meesterschap gelegen zijn.

Gij zijt bijeengekomen omdat ge iets anders wilt, iets meer dan dat wat gebruikelijk is. Omdat ge zoekt naar een nieuwe weg, naar een nieuwe vrijheid, naar een nieuwe Kracht. Gij beseft dit zelf niet altijd en er zijn tijden dat ge U afvraagt of het zin heeft om te streven en te lezen langs de weg die ge gekozen hebt, of andere wegen. Maar wat is dan de werkelijkheid, wat is dan de Kracht die gij zoekt. Zoekt gij een Kracht die U van buiten gegeven wordt, of zoekt gij de innerlijke sterkte. Zoekt gij de onverdiende gave, of zoekt gij in U de weg om te bereiken?

Er zijn Krachten, Krachten waarmee gij, en met U elke mens, veel tot stand kan brengen. Er is een God, maar het is geen God die gij kunt omschrijven en definiëren. Er is een God die ergens in U leeft, die in U wordt tot Kracht en tot bewustzijn. Maar geen God die een stem heeft buiten U. Gij die zoekt, gij vraagt U af wat is de wet, wat is de Kracht, wat is het Leven? En ziet hierop wil ik U heden, zo het mij mogelijk is, een antwoord geven.

God is de wet, er is geen menselijke wet, maar is een wet die het hele Al beheerst en de structuur van het Al en deze wet is in uw wezen verankerd zoals in al het geschapene, en dit is de wet waarnaar gij leven zult. Er is een Kracht, een Kracht die gij God noemt. Een Kracht die in wezen is de gedachte, het woord, geboren uit een onmetelijke Liefde, uit een alomvattend besef van Leven, van Geluk, van Vreugde. En er is een Leer. Een Licht. Een Licht dat het duister verdrijft. Maar het Licht woont in de mens. Want ziet het Licht is de zielekracht die gij bezit en zo gij een leer wenst vraag uw ziel en zij zal U antwoorden.

Er zijn vele Krachten en vele wegen te vinden die alle echter één weg, één Kracht zijn en een wezenlijk Licht. Wanneer gij durft aanvaarden dat dit Licht in U leeft dan kent gij de waarheid. Wanneer gij durft aanvaarden dat de Kracht met U is, zo is zij met U en zij maakt U heel en gezond naar geest en stof. En zo gij vraagt; "wat moet ik doen"

zo is het in U de wet die een antwoord geeft op al deze vragen. De wet die leeft diep in uw wezen, de wet die antwoordt wanneer ge niet weet waar te gaan.

Want deze 3 zijn één. De Wet, de Kracht en het Licht. Zij zijn de wijsheid van alle tijden. Zij zijn het Koninkrijk Gods waarin de mens leeft. Zij zijn de werkelijkheid waarnaar gij terugkeert.

Gij, gij zoekt. Maar is zoeken voldoende? Ik heb geleerden gekend die de wet, de wet van hun godsdienst hadden bestudeerd elke dag weer. Hun hoofden waren vol van wijsheid en uitleggingen, en toch waren zij verderf en bederf want zij beseften niet dat de mens op aarde, in zijn stoffelijk lichaam, de tempel is van alle geest maar vooral tempel van de Kracht, van het Licht en de Wet. En daarom zeg ik tot U zoekt niet te ver in de wereld der gedachten. Zoekt niet naar de dorre en dode woorden die sterven in U omdat zij niet werkelijk zijn of kunnen worden. Ik zeg U wees allereerst behoedzaam met de tempel waarin Wet, Licht en Kracht wonen. Wees behoedzaam met het lichaam U gegeven. Zoals een tempel verzorgd wordt door eerbiedige en liefdevolle handen, zo zult gij in begrip voor de waarde die het lichaam heeft, het verzorgen en plegen, gij zult het erkennen als belangrijk en gij zult erkennen dat het nu het enige middel is waarmee gij, wat in U woont, kunt uiten.

Gij die zoekt, gij vraagt misschien meer. Gij vraagt naar een innerlijk weten, maar zo gij voortdurend uw gedachten laat gaan, een tredmolen van begrippen en woorden hoe kan de waarheid in U spreken. Wees stil en luister opdat ge leert verstaan wat in U werd gesproken. Velen zijn nu doof, doof door het lawaai van hun eigen voortdurende gedachten en woorden en theoriën. Maar indien zij rustig zijn, zo keert de waarheid tot hen en zullen zij weten. Dan is er het antwoord van de geest het antwoord van de oneindigheid zelve.

Gij zoekt, maar zoekt gij? Weet ge werkelijk wat ge zoekt? Zoekt ge misschien een Messias die U zal verheffen en bevrijden? Zoekt gij misschien de kracht die U boven allen stelt? Zo zoekt gij verkeerdelijk. Maar indien gij zoekt naar de levende Kracht, de Levende Liefde, die woont in de Schepper en door zijn Wezen in al het geschapene, zo zoekt gij dat wat gevonden worden kan, dat wat gevonden wordt.

Want dit zeg ik U. Daar waar waarlijk liefde woont in de harten der mensen, daar leeft de Kracht des Lichts, daar leeft het woord der waarheid. Hebt elkandef lief, niet met de zelfzuchtige liefde die bevrediging zoekt of bezit. Maar met de liefde die anderen in stand houdt, omwille van henzelf. Wanneer gij beseft hoe deze Krachten kunnen spelen in U, zo kunt gij ook die Krachten ervaren.

10.

O besef wel, ik kan niets in U wakker roepen wat niet in U leeft. Ik kan niet doen horen aan oren die doof zijn. Ik kan hen die blind willen zijn niet doen zien. En hen die hun lichaam ziek maken door hun eigen wil en daad, niet het welzijn terug schenken. Want dit kan geen buiten de Schepper zelve en het is zijn wet dat slechts zij die aanvaardden zullen verwerven, maar indien gij aanvaardt, gij die zoekt, niet een woord, niet alleen een begrip, maar ergens een Kracht die in U leeft dan, dan kunnen wij die de aarde nabij gekomen zijn U meer geven dan gij durft verwachten.

Het eerste woord was : "Er zij Licht", en wanneer ik dit woord spreek zo is er Licht. Licht voor U, Licht om Uzelf te begrijpen. Licht om stof en geest tot harmonie te doen worden. Licht om te beseffen waar gij lief zult hebben en wat de ware Liefde betekent die de Schepper heeft gelegd als deel van zijn regel en wet in zijn Schepping.

Misschien zijt gij krachteloos. Misschien zijt ge moedeloos, nieuwsgierig zonder te weten waarnaar, en waartoe. Maar toen de Schepping werd geschapen was er Kracht, de Kracht die nu leeft, dezelfde Kracht die in U met U en rond U is, de Kracht die in U kan zijn indien gij haar aanvaardt. Van deze Kracht geef ik U opdat gij zult ontvangen de Kracht die U geneest, de Kracht die U duidelijk doet vinden het pad dat gij moet gaan.

En er is een Wet, en deze wet zegt: dat wij één zijn. Eén in de Kracht die ons voort heeft gebracht. Eén in het Levende Licht dat de Schepping is. Eén in de waarheid, die is het beeld Gods. En het is uit die éénheid dat ik U geven mag en geven kan.

Ik wil nu trachten om dat wat rond ons is, een ogenblik in schamele woorden gestalte te geven:

"Er is een zee van gouden Licht. Heden herboren, paradijs hervonden en beleefd.

Er is een Licht dat spreekt tot de harten van hen die het aanvaardden kunnen.

Er is een macht en een vermogen dat U vullen kan tot overvloeiens toe.

En zo ik U zeg aanvaardt de Kracht, zeg ik U gééf deze Kracht.

Aanvaardt die Kracht, deze ontembare en onmetelijke energie die bergen kan verzetten en zeeën doen verzinken of uitdrogen. Kracht die sterren doet wervelen door het AL. Kracht die scheidt en doet vergaan. Die Kracht is in en met mij. Deze Kracht kan Uw Kracht zijn. Indien gij aanvaardden wilt, spreek in Uzelf slechts uw woord voor God en zeg: "in Uw Liefde en in uw Kracht ben ik sterk" en ge zult sterk zijn, en zeg: "uit uw Liefde en Kracht geef ik Kracht" en ge zult Kracht geven.

11.

En gij die misschien zult lachen of verbaasd zult zijn over de woorden die ik spreek, gij moet beseffen dat uw zoeken slechts een einde neemt in Uzelf.

Gij zijt het Licht, gij zijt de Kracht. Uit U wordt de waarheid geboren. Waarlijk, ik die deel ben van U door deze Kracht en door dit Licht, ik heb U lief. Ik bemin U omdat God in U leeft. Ik bemin U om wat gij zijt. Onvolmaakt en zoekend naar gezondheid. Ik heb U lief omdat ge die waarheid draagt en volmaaktheid zijt en het niet beseft.

Mijn broeders, zij die met mij zijn Kracht van Licht, zij beminnen U evenzeer en niet slechts U alleen, maar alle mensen. Een Liefde die groter is dan gij beseffen kunt. En zij schenken de wereld een Licht dat voor sommigen een vuur is dat reinigt, een Kracht die voor sommigen betekent een terugkeren in duister maar voor hen die haar kunnen begrijpen wordt: de bevrijding.

Men heeft U geschreven "en de zoon des mensen zal zetelen op de wolken en komen om te oordelen". Ik verkond U geen laatste oordeel, zoals mensen dit kennen of menen te zien, maar waarlijk is Hij die de Christusdrager is met ons in deze dagen, waarlijk is Jezus Christus op deze aarde de mens nabij. En waarlijk zijn met hem allen die het Licht van den Christus die de Goddelijke Liefde eens hebben uitgedragen op aarde en met Hem ongetelde velen. Zij zijn met U omdat zij U lief hebben. Zij zijn met U om U Kracht te geven wanneer ge zwak zijt. Om U Licht te geven opdat gij de waarheid moogt beseffen.

En zo zeg ik U op deze avond. Weest bereid voor Kracht en Licht. Weest bereid niet te zoeken buiten Uzelf. Besef dat de zegeling niet is het aanvaarden van de Kracht van een ander, maar Gods Kracht, die woont in Uzelf. Besef dat dit niet is mijn werk, het werk van mijn Broeders. Het is Gods Kracht en Gods werk en het is uw Kracht indien ge haar gebruikt, uit de Liefde voor de Schepper en zijn Schepping.

Woorden zijn vaak dood, maar levend is de Kracht des Vaders. Ik bouw een brug voor U zo goed ik kan, tussen de woorden die dood zijn en de Kracht die leeft. Ik bouw een brug voor U zo goed ik kan, tussen de verdwazing en de levende werkelijkheid. Leeft gij uw eigen leven, leef naar uw eigen besef, maar leef uit de Kracht van de Schepper. Leef met het Licht van de waarheid en ervaar de wet in U opdat gij weten moogt: Dat is het Koninkrijk Gods dat roept tot de mensen.

En zo, zo wil ik U geven, zover ik U geven kan, nu en in dit moment

DE KRACHT VAN DE ALLERHOOGSTE, HET LICHT DER WAARHEID, DE GENEZING VAN LICHAAM EN ZIEL OPDAT GIJ EEN MOOGT ZIJN MET DE SCHEPPING, DE ERKENNING VAN DE KRACHT DIE U VOORTBRENGT. MIJN VREDE EN DE VREDE MIJNS VADERS ZIJ MET U, OPDAT GE MOOGT ONTWAKEN UIT UW SLUIMERING.

Ik weet niet vrienden of U begrijpt wat op deze avond gebeurt. Het gebeurt niet hier alleen, maar het gebeurt op vele plaatsen over de wereld daar waar het mogelijk is. In vele gevallen bijna gelijktijdig. Er is een nieuwe wet die de oude wet is, en er is een nieuwe Kracht die de oude Kracht is. En wij die zo lange tijd dit alles hebben voorbereid zijn dankbaar dat wij deze bekroning van ons werken mogen beschouwen, en dat wij deel mogen hebben aan iets dat voor de wereld zo intens, zo wonderlijk groot kan zijn.

De spanning heeft U misschien gevoeld. Misschien hebt U ergens diep in Uzelve een beetje gelachen. Geloof me wanneer ik zeg dat dit bittere ernst is. En dat wat rond U is, moet nog even op U inwerken. Storm dus niet onmiddellijk huiswaarts. Maar probeer dat wat nu rond ons is, en wat door Hogeren voelbaar en tastbaar is gemaakt, op te nemen. En dan zult U ontdekken dat U daar onnoemelijk veel voordeel van hebt, omdat U hierdoor een innerlijke harmonie, een juist besluit, een juiste verhouding van stof en geest, een grotere eenheid van wezen kunt bereiken.

Vrienden, het was mij een vreugde met U gezamenlijk deze manifestatie, van de Kracht die de aarde steeds meer en intenser benadert, te mogen ondergaan. Ik hoop dat wij gezamenlijk die Krachten zullen kunnen beantwoorden op een wijze die mens en geest, maar vooral de liefde waaruit die Kracht wordt gegeven, waardig is.

Goeden avond.